

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

15. november 2012 *

»EF-sortsbeskyttelse — forordning (EF) nr. 2100/94 — forarbejdning —
forarbejdningens virksomhedens pligt til at give oplysninger til indehaveren af EF-beskyttelsen —
krav med hensyn til tidspunktet og indholdet af anmodningen om oplysninger«

I sag C-56/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af
Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) ved afgørelse af 3. januar 2011, indgået til Domstolen den
8. februar 2011, i sagen:

Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG

mod

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano, og dommerne A. Borg Barthet, E. Levits (refererende
dommer), J.-J. Kasel og M. Berger,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc-Sławiczek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 15. marts 2012,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG ved Rechtsanwälte C. Bittner og F. Eckard
- Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH ved Rechtsanwälte K. von Gierke og J. Forkel
- den spanske regering ved A. Rubio González, som befuldmægtiget
- Europa-Kommissionen ved B. Schima, M. Vollkommer, F. Wilman og I. Galindo Martin, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 14. juni 2012,

* Processprog: tysk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 14, stk. 3, sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1) og artikel 9, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 (EFT L 173, s. 14), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2605/98 af 3. december 1998 (EFT L 328, s. 6, herefter »forordning nr. 1768/95«).
- 2 Denne anmodning er indgivet i forbindelse med en tvist mellem Raffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG (herefter »RWZ«) og Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (herefter »STV«) vedrørende anmodning om oplysninger, som sidstnævnte har fremlagt for produktionsårene 2005/2006 og 2006/2007 for certificerede frø.

Retsforskrifter

Forordning nr. 2100/94

- 3 I overensstemmelse med artikel 11 i forordning nr. 2100/94 tilkommer retten til EF-sortsbeskyttelse »forædleren«, dvs. den »person, der har frembragt eller fundet og udviklet sorten, eller dennes successor«.
- 4 Forordningens artikel 13 med overskriften »Rettigheder knyttet til EF-sortsbeskyttelsen samt forbudte handlinger« bestemmer:
 - »1. EF-sortsbeskyttelsen bevirker, at indehaveren eller indehaverne af EF-sortsbeskyttelsen, i det følgende benævnt »indehaveren«, har ret til at foretage de i stk. 2 nævnte handlinger med hensyn til den pågældende sort.
 2. Uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 15 og 16, kræver følgende handlinger tilladelse fra indehaveren, hvis der benyttes sortsbestanddele eller udbytte af den beskyttede sort, [...]:
 - a) produktion eller reproduktion (formering)

[...]

Indehaveren kan knytte betingelser eller begrænsninger til sin tilladelse.

[...]«
- 5 Forordningens artikel 14 med overskriften »Undtagelser fra EF-sortsbeskyttelsen« bestemmer i stk. 1:

»Uanset artikel 13, stk. 2, og med det formål at opretholde landbrugsproduktionen, er det tilladt landbrugere med henblik på formering på marken på deres egne bedrifter at anvende udbytte, som de har tilvejebragt ved på deres egne bedrifter at plante formeringsmateriale af en sort, bortset fra hybrider og syntetiske sorter, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse.«

6 Artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 fastslår:

»Inden forordningen træder i kraft, fastsættes de nærmere regler for håndhævelsen af undtagelsen i stk. 1 og for beskyttelsen af planteforædlernes og landbrugernes legitime interesser i gennemførelsesbestemmelser i medfør af artikel 114 på grundlag af følgende kriterier:

— [...]

— [S]må landbrugere skal ikke betale vederlag til indehaveren; [...]

— [...]

— [A]ndre landbrugere skal betale indehaveren et rimeligt vederlag, som skal være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af samme sort i samme område; dette rimelige vederlag kan ændre størrelse i tidens løb under hensyntagen til, i hvor stort omfang undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse for den pågældende sort

— [...]

— [I]ndehaveren skal efter anmodning have relevante oplysninger fra landbrugere og leverandører af forarbejdningstjenesteydelser; [...]

Forordning nr. 1768/95

7 Artikel 2 i forordning nr. 1768/95 har følgende ordlyd:

»1. De i artikel 1 omhandlede nærmere regler gennemføres såvel af indehaveren, der repræsenterer forædleren, som af landbrugeren på en sådan måde, at begge parter legitime interesser beskyttes.

2. De legitime interesser anses ikke for at være beskyttet, hvis en eller flere af disse interesser skades uden hensyntagen til behovet for at opretholde en rimelig ligevægt mellem alle disse interesser eller til behovet for, at formålet med en given regel og de faktiske virkninger af dens gennemførelse står i forhold til hinanden.«

8 Forordningens artikel 5, som fastsætter reglerne for vederlag til indehaveren, fastslår:

»1. Størrelsen af det rimelige vederlag, der i henhold til [...] artikel 14, stk. 3, fjerde led, [i forordning nr. 2100/94] skal betales til indehaveren, kan fastsættes i en kontrakt mellem indehaveren og den pågældende landbruger.

2. Hvis en sådan kontrakt ikke er indgået eller ikke finder anvendelse, skal vederlaget være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af den laveste kategori, der officielt kan certificeres, af samme sort i samme område.

[...]

5. Hvis der, når det gælder stk. 2, ikke foreligger en aftale som nævnt i stk. 4, udgør vederlaget i henhold til stk. 2 50% af det beløb, der opkræves for produktion af formeringsmateriale på licens.

[...]«

- 9 Artikel 8 i forordning nr. 1768/95 med overskriften »Oplysninger fra landbrugeren« bestemmer i stk. 3 og 4:

»3. De i stk. 2, litra b), c), d) og e), omhandlede oplysninger skal vedrøre det løbende produktionsår og et eller flere af de tre foregående produktionsår, for hvilken indehaveren endnu ikke har fremsat nogen anmodning om oplysninger i overensstemmelse med stk. 4 eller 5.

Det første produktionsår, som oplysningerne skal vedrøre, skal dog være det, i hvilket den første sådanne anmodning blev fremsat vedrørende den eller de pågældende sorter og den pågældende landbruger, forudsat at indehaveren havde truffet egnede foranstaltninger til at sikre, at landbrugeren ved køb af formeringsmateriale af den eller de pågældende sorter forud herfor eller på dette tidspunkt i det mindste fik oplysning om, at der var indgivet ansøgning om meddelelse om EF-sortsbeskyttelse eller meddelt sådan beskyttelse samt betingelserne for anvendelsen af det pågældende formeringsmateriale.

[...]

4. Indehaveren skal i sin anmodning angive sit navn og sin adresse, den eller de sorter, for hvilke han ønsker oplysninger, samt en henvisning til den relevante EF-sortsbeskyttelse.

Hvis landbrugeren kræver det, skal anmodningen fremsættes skriftligt, og der skal forelægges bevis for indehaverens EF-sortsbeskyttelse. Anmodningen skal fremsættes direkte til den pågældende landbruger, jf. dog stk. 5.«

- 10 Forordningens artikel 9 med overskriften »Oplysninger fra forarbejdningsindustrien« bestemmer:

»1. De relevante oplysninger, [s]om forarbejdningsvirksomheden skal meddele indehaveren i henhold til [...] artikel 14, stk. 3, sjette led, [i forordning nr. 2100/94], kan nærmere fastlægges i en kontrakt mellem indehaveren og den pågældende forarbejdningsvirksomhed.

2. Hvis en sådan kontrakt ikke er indgået eller ikke finder anvendelse, skal forarbejdningsvirksomheden, uden at dette i øvrigt indskrænker oplysningskravene i andre EF-bestemmelser eller i medlemsstaternes lovgivninger, på anmodning af indehaveren afgive en erklæring til denne med de relevante oplysninger. Følgende forhold anses for relevante:

- a) forarbejderens navn og bopæl samt den officielle adresse på hans virksomhed
- b) angivelse af, hvorvidt forarbejdningsvirksomheden som tjenesteydelse har forarbejdet høsten af én eller flere af indehaverens sorter med henblik på udsåning, såfremt sorten eller sorterne var angivet over for forarbejdningsvirksomheden eller på anden måde var denne bekendt
- c) hvis forarbejdningsvirksomheden har leveret en sådan tjenesteydelse, mængden af det høstede produkt af den eller de pågældende sorter, som med henblik på udsåning er blevet forarbejdet af forarbejdningsvirksomheden, og den samlede mængde, der er opnået ved forarbejdningen
- d) dato og sted for den i litra c) omhandlede forarbejdning
- e) navn og adresse på den eller de personer, som de i litra c) omhandlede forarbejdningstjenesteydelser er leveret til, samt de respektive mængder.

3. Oplysningerne i henhold til stk. 2, litra b), c), d) og e), skal vedrøre det løbende produktionsår og et eller flere af de tre foregående produktionsår, for hvilket indehaveren ikke tidligere har fremsat en anmodning i henhold til stk. 4 eller 5; det første produktionsår, som oplysningerne skal vedrøre, skal dog være det, i hvilket den første af sådanne anmodninger blev fremsat vedrørende den eller de pågældende sorter og den pågældende forarbejdningsvirksomhed.

4. Artikel 8, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

[...]«

- 11 Artikel 14 i forordning nr. 1768/95, som omhandler indehaverens kontrol af landbrugerens opfyldelse af sine forpligtelser, bestemmer i stk. 1:

»For at indehaveren kan kontrollere, at [...] artikel 14 [i forordning nr. 2100/94] overholdes som fastlagt i nærværende forordning, for så vidt angår opfyldelsen af landbrugerens forpligtelser, skal landbrugeren efter anmodning fra indehaveren

- a) tilvejebringe dokumentation til støtte for sine erklæringer med oplysninger i henhold til artikel 8 ved forelæggelsen af tilrådighedværende relevante dokumenter såsom fakturaer, anvendte etiketter eller anden passende dokumentation som den i artikel 13, stk. 1, litra a), krævede vedrørende

— en tredjemands leverance af tjenesteydelser i form af forarbejdning af høstudbyttet af en af indehaverens sorter med henblik på udsåning, eller

— i det i artikel 8, stk. 2, litra e), omhandlede tilfælde leverance af formeringsmateriale af en af indehaverens sorter

eller ved forevisning af arealer eller lagerfaciliteter

- b) forelægge eller tilvejebringe det i artikel 4, stk. 3, eller artikel 7, stk. 5, krævede bevis.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 12 RWZ er en kooperativ landbrugscentral, som tilbyder landbrugerne forarbejdningstjenesteydelser af såsæd, hvormed tjenesteyderen foretager emballering af høstudbytte med henblik på oplagring heraf og fremtidig udsåning.

- 13 Disse tjenesteydelser er dels rettet mod indehaverne, som bl.a. er repræsenteret af STV, der i forbindelse med udsåning på kontrakt foretager formering af certificerede frø med henblik på markedsføring heraf.

- 14 Dels er disse tjenesteydelser rettet mod landbrugerne, som foretager udsåning af frø i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94.

- 15 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at RWZ for forskellige landbrugeres regning har foretaget forarbejdning i produktionsårene 2005/2006 og 2006/2007 i forbindelse med udsåning i henhold til kontrakt for indehavere, der er repræsenteret af STV.

- 16 På baggrund af erklæringer om udsåning, som de pågældende landbrugere afgav over for STV, sendte STV to rækker anmodninger om oplysninger til RWZ vedrørende de forarbejdningsstjenesteydelser, som selskabet havde foretaget:
- vedrørende produktionsåret 2005/2006 ved skrivelser af 30. juni 2006, 7. august 2006, 15. september 2006 og 30. april 2007
 - vedrørende produktionsåret 2006/2007 ved skrivelser af 25. og 29. juni 2007, 23. august 2007 samt af 29. maj 2008.
- 17 Disse anmodninger, som vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt RWZ havde forarbejdet de omhandlede beskyttede sorter, hvem der havde bestilt disse ydelser og vedrørende hvilke mængder, var ledsaget af oversigter, der, ud over den berørte beskyttede sort og det berørte produktionsår, viste navnet og adressen på den landbruger, der gennemførte udsåningen af det høstede produkt, men hverken indeholdt kopi af erklæringerne om udsåning eller andre beviser.
- 18 RWZ besvarede ikke anmodningerne positivt, idet selskabet påberåbte sig tre rækker begrundelser for afslaget. For det første var selskabet af den opfattelse, at hver anmodning om oplysninger skal indeholde elementer, som angiver, at selskabet har foretaget forarbejdning, der er omfattet af den oplysningspligt, som følger af artikel 14, stk. 3, sjette led, i forordning nr. 2100/94. For det andet var selskabet af den opfattelse, at kun de anmodninger om oplysninger, der var fremsat inden for det produktionsår, som oplysningerne vedrørte, var retligt relevante. For det tredje var selskabet af den opfattelse, at der ikke kunne udledes noget holdepunkt for en eventuel udsåning af frø af den forarbejdning, der havde fundet sted i forbindelse med en udsåning på kontrakt for indehaverens regning.
- 19 STV anlagde sag mod RWZ og fik medhold ved førsteinstansen, som dels antog, at der ikke var nogen præklusjonsfrist for at fremsætte anmodninger om oplysninger, dels at erklæringerne om udsåning på kontrakt udgjorde tilstrækkelige holdepunkter for at udløse tjenesteyderens oplysningspligt, for så vidt som den landbruger, der foretager en udsåning på grundlag af en formeringskontrakt, råder over den konkrete mulighed for at gennemføre en udsåning af de omhandlede frø. RWZ har iværksat appel til prøvelse af denne dom ved den forelæggende ret.
- 20 Idet Oberlandesgericht Düsseldorf ikke er sikker på den fortolkning, der skal foretages af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 samt artikel 9, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1768/95, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Kan den forpligtelse, der påhviler en forarbejdningsvirksomhed til at give oplysninger, og som reguleres i artikel 14, stk. 3, sjette afsnit, i forordning nr. 2100/94 og i artikel 9, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1768/95, kun gøres gældende, når indehaveren af sortsbeskyttelsen har fremsat sin anmodning om oplysninger til forarbejdningsvirksomheden før udløbet af det produktionsår, anmodningen vedrører (ved flere år: af det sidste år)?
 - 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:

Er der tale om et »rettidigt« fremsat oplysningskrav, når indehaveren af sortsbeskyttelsen i sin anmodning blot gør gældende, at han er i besiddelse af informationer, der giver holdepunkter for at antage, at forarbejdningsvirksomheden – med henblik på udsåning – har forarbejdet eller planlagt at forarbejde et høstudbytte, som en landbruger – angivet med navns nævnelse i anmodningen – har opnået ved dyrkning af formeringsmateriale fra den beskyttede sort, eller skal de i anmodningen påberåbte informationer desuden dokumenteres over for forarbejdningsvirksomheden (f.eks. ved fremsendelse af en kopi af landbrugerens erklæring om udsåning)?

- 3) Er der tale om informationer, der giver holdepunkter for at udløse en forarbejdningsvirksomheds oplysningspligt, når forarbejdningsvirksomheden i sin egenskab af repræsentant for indehaveren af sortsbeskyttelsen udfører en kontrakt om formering af brugsfrø af den beskyttede sort, som denne sidstnævnte har indgået med en landbruger, der forestår formeringen, og landbrugeren inden for rammerne af gennemførelsen af formeringsaftalen rent faktisk får mulighed for at anvende en del af disse frø til udsåningsformål?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

- 21 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1768/95 skal fortolkes således, at den forpligtelse, som påhviler forarbejdningsvirksomheden, til at give oplysninger vedrørende beskyttede sorter, er bortfaldet, når den af indehaveren af disse sorter fremsatte anmodning om oplysninger kommer frem efter udløbet af det produktionsår, som denne anmodning vedrører.
- 22 Således som det fremgår af selve ordlyden af artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1768/95, påhviler forpligtelsen til at give oplysninger, i henhold til samme artikels stk. 2, litra b), c), d) og e), forarbejdningsvirksomheden, hvor de nævnte oplysninger vedrører det produktionsår, inden for hvilket anmodningen er fremsat.
- 23 Derfor vil en anmodning vedrørende et givet produktionsår, som kommer frem til denne forarbejdningsvirksomhed efter udløbet af nævnte produktionsår, i princippet ikke indebære en oplysningspligt for denne.
- 24 Artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1768/95 præciserer dog, at de oplysninger, der anmodes om, ligeledes kan vedrøre et eller flere af de forudgående produktionsår, for hvilke indehaveren endnu ikke har fremsat en anmodning. I denne forbindelse specificerer denne bestemmelse, at det første produktionsår, som disse oplysninger vedrører, skal være det, i hvilket den første af sådanne anmodninger blev fremsat vedrørende den eller de pågældende sorter og den pågældende forarbejdningsvirksomhed.
- 25 Det følger således af selve bestemmelsens ordlyd, at indehaveren kan fremsætte en anmodning om oplysninger til en forarbejdningsvirksomhed vedrørende et eller flere produktionsår, der ligger forud for det løbende produktionsår, for så vidt som den pågældende har sendt den første anmodning vedrørende den pågældende sort og tjenesteyder, i løbet af det første af disse forudgående produktionsår.
- 26 En sådan fortolkning underbygges af selve formålet med forordning nr. 1768/95, som i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 tilsigter at beskytte forædlerens og landbrugeren legitime interesser. Artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 1768/95 præciserer, at det er nødvendigt at opretholde en rimelig ligevægt mellem alle disse interesser med henblik på at beskytte dem.
- 27 Det skal herved bemærkes, at til forskel fra mange sprogversioner undlader den franske sprogversion af artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1768/95 at begrænse adgangen til at anmode om oplysninger til højst tre forudgående produktionsår i forhold til det løbende produktionsår.
- 28 På den ene side, og i modsætning til hvad STV gør gældende, ville det imidlertid være i strid med formålet i forordning nr. 1768/95, som anført i denne doms præmis 26, at antage, at der ikke skulle være nogen tidsmæssig begrænsning i den oplysningspligt, som påhviler forarbejdningsvirksomheden.

- 29 På den anden side skal det bemærkes, at nævnte forordnings artikel 8, stk. 3, der fastsætter den oplysningspligt, som påhviler landbrugeren, udtrykkeligt begrænser forædlerens mulighed for at anmode om oplysninger til sådanne, som vedrører højst tre forudgående produktionsår i forhold til det løbende produktionsår. Eftersom den oplysningspligt, som påhviler landbrugeren, er næsten identisk med den forpligtelse, der påhviler forarbejdningsevirsomheden, er der ingen grund til at foretage en sondring med hensyn til de perioder, der kan omfattes af indehaverens anmodninger, alt efter disse anmodningers modtager.
- 30 En sådan fortolkning af artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1768/95 sikrer på den ene side bedst forædlernes interesser, i det omfang de har en vis fleksibilitet til at fremsætte deres anmodninger om oplysning, og på den anden side forarbejdningsevirsomhedens interesser, idet de kun skal opbevare de krævede oplysninger i en begrænset periode og efter forudgående at være blevet underrettet.
- 31 I dette tilfælde følger det af forelæggelsesafgørelsen, at STV sendte to rækker anmodninger om oplysninger til RWZ den 30. juni 2006, den 7. august 2006, den 15. september 2006 og den 30. april 2007 vedrørende produktionsåret 2005/2006, og den 25. og 29. juni 2007, den 23. november 2007 og den 29. maj 2008 vedrørende produktionsåret 2006/2007.
- 32 Henset til, at produktionsåret i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1768/95 løber fra den 1. juli til den 30. juni det følgende kalenderår, og til, at oplysningerne i forelæggelsesafgørelsen hverken giver mulighed for at fastslå, for hvilke beskyttede sorter STV har fremsat anmodninger, eller om der er tale om en første anmodning som omhandlet i forordningens artikel 9, stk. 3, andet sætningsled, tilkommer det den forelæggende ret at afgøre, hvilke af disse anmodninger der er blevet fremsat inden for de fastsatte frister.
- 33 Følgelig skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1768/95 skal fortolkes således, at den oplysningspligt, som påhviler en forarbejdningsevirsomhed vedrørende beskyttede sorter, bliver udløst, når anmodningen om oplysninger vedrørende et givet produktionsår er fremsat før udløbet af det nævnte produktionsår. En sådan forpligtelse kan dog foreligge for så vidt angår oplysningerne vedrørende op til tre forudgående produktionsår i forhold til det løbende produktionsår, for så vidt som indehaveren har fremsat en første anmodning vedrørende de samme sorter over for samme forarbejdningsevirsomhed i løbet af det første af de forudgående produktionsår, der er berørt af anmodningen om oplysninger.

Det andet og det tredje spørgsmål

- 34 Med det andet og det tredje spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, sjette led, i forordning nr. 2100/94, sammenholdt med den i artikel 9 i forordning nr. 1768/95 omhandlede, skal fortolkes således, på den ene side, at den omstændighed, at en landbruger har foretaget udsåning på kontrakt af en beskyttet sort til fordel for dennes indehaver, kan udgøre et holdepunkt, der kan udløse den oplysningspligt, som påhviler den tjenesteyder, der har foretaget formering af brugsfrø af de nævnte sorter, og på den anden side, at indehaveren i sin anmodning om oplysninger skal vedlægge dokumentation for de holdepunkter, som han fremsætter for at begrunde sin ret til oplysninger.
- 35 Det skal indledningsvis understreges, at artikel 9, stk. 4, i forordning nr. 1768/95, sammenholdt med denne forordnings artikel 8, stk. 4, der fastsætter de formelle krav, som indehaverens anmodning om oplysninger til forarbejdningsevirsomheden skal opfylde, på ingen måde kræver, at denne anmodning ledsages af beviser, som understøtter de heri nævnte holdepunkter. Nævnte forordnings artikel 8, stk. 4, andet afsnit, første punktum, bestemmer endda, at en sådan anmodning kan fremsættes mundtligt.

- 36 Hvad angår udsåning på kontrakt har Domstolen allerede fastslået, at en landbrugers erhvervelse af formeringsmateriale for en beskyttet plantesort fra indehaveren skal anses for et muligt holdepunkt for at udløse landbrugerens oplysningspligt over for indehaveren (jf. dom af 10.4.2003, sag C-305/00, Schulin, Sml. I, s. 3525, præmis 65).
- 37 Den omstændighed, at en landbruger har foretaget udsåning på kontrakt af en beskyttet sort til fordel for indehaveren, udgør nemlig et holdepunkt for, at denne landbruger kunne råde over brugsfrø af beskyttede sorter med henblik på udsåning, i forhold til hvilke han kunne have til hensigt at påberåbe sig det i artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 fastsatte privilegium.
- 38 En sådan omstændighed kan imidlertid ikke i sig selv medføre den automatiske erhvervelse af rettigheder for indehaveren til at få oplysninger fra forarbejdningsvirksomheden.
- 39 Selv om det ganske vist følger af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 2100/94, at en sådan ret finder anvendelse, når en landbruger har påberåbt sig eller påtænker at påberåbe sig det privilegium, som tilkommer ham i kraft af denne artikel, har Domstolen fastslået, at denne ret kun udløses over for forarbejdningsvirksomheden, når indehaveren har holdepunkter for, at forarbejdningsvirksomheden har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som er tilvejebragt ved at plante formeringsmateriale af en beskyttet sort med henblik på udsåning (jf. i denne retning dom af 14.10.2004, sag C-336/02, Sml. I, s. 9801, præmis 53).
- 40 I den forbindelse kan den omstændighed, at en landbruger har foretaget udsåning på kontrakt af en beskyttet sort, dog ikke i sig selv udgøre et holdepunkt for, at en forarbejdningsvirksomhed har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som er tilvejebragt ved at plante formeringsmateriale af nævnte sort med henblik på udsåning.
- 41 Under hensyn til omstændighederne i den foreliggende sag kan der højst være tale om et forhold blandt andre, som kan føre til at konkludere, at der består et sådant holdepunkt. Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere omstændighederne i denne sag for at afgøre, om det er tilfældet i tvisten i hovedsagen.
- 42 Følgelig skal det andet og det tredje spørgsmål besvares med, at bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, sjette led, i forordning nr. 2100/94, sammenholdt med den i artikel 9 i forordning nr. 1768/95 omhandlede, skal fortolkes således, at en anmodning om oplysninger fremsat af indehaveren over for en forarbejdningsvirksomhed ikke skal indeholde beviser, som understøtter de heri nævnte holdepunkter. Desuden udgør det forhold, at en landbruger foretager udsåning på kontrakt af en beskyttet sort, ikke i sig selv et holdepunkt for, at en forarbejdningsvirksomhed har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som er tilvejebragt ved at plante formeringsmateriale af nævnte sort med henblik på udsåning. Et sådant forhold kan dog, i lyset af de andre omstændigheder i denne sag, give grundlag for at fastslå, at der består et sådant holdepunkt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at kontrollere i den tvist, som er forelagt den.

Sagens omkostninger

- 43 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 9, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2605/98 af 3. december 1998, skal fortolkes således, at den oplysningspligt, som påhviler en forarbejdningsvirksomhed vedrørende beskyttede sorter, bliver udløst, når anmodningen om oplysninger vedrørende et givet produktionsår er fremsat før udløbet af det nævnte produktionsår. En sådan forpligtelse kan dog foreligge for så vidt angår oplysningerne vedrørende op til tre forudgående produktionsår i forhold til det løbende produktionsår, for så vidt som indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse har fremsat en første anmodning vedrørende de samme sorter over for samme forarbejdningsvirksomhed i løbet af det første af de forudgående produktionsår, der er berørt af anmodningen om oplysninger.
- 2) Bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse, sammenholdt med den i artikel 9 i forordning nr. 1768/95 omhandlede, som ændret ved forordning nr. 2605/98, skal fortolkes således, at en anmodning om oplysninger fremsat af indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse over for en forarbejdningsvirksomhed ikke skal indeholde beviser, som understøtter de heri nævnte holdepunkter. Desuden udgør det forhold, at en landbruger foretager udsåning på kontrakt af en beskyttet sort, ikke i sig selv et holdepunkt for, at en forarbejdningsvirksomhed har forarbejdet eller har til hensigt at forarbejde høstudbytte, som er tilvejebragt ved at plante formeringsmateriale af nævnte sort med henblik på udsåning. Et sådant forhold kan dog, i lyset af de andre omstændigheder i denne sag, give grundlag for at fastslå, at der består et sådant indicium, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at kontrollere i den tvist, som er forelagt den.

Underskrifter